نحوه مدل سازی:

از آنجا که مسئله حول حالت های مختلف قرارگیری ربات و کره ها در میز شکل می گیرد در هر سه نوع پیاده سازی از یک کلاس Table و کلاس Node استفاده شده است.

- یک **Table** در بردارنده ی طول و عرض میز، جایگاه ربات، آرایه ای از جایگاه کره(ها)، شخص(ها)، موانع و هزینه ها است.
- یک Node در بردارنده ی حالت میز(Table)، گره پدر، عملی که منجر به تولید آن گره شده است و عمق گره از حالت اولیه است.

برای رسیدن به حالت هدف باید با توجه اعمالی که می توان انجام داد گره های جدیدی ساخت تا به هدف رسید؛ برای داشتن لیست فرزندان تولید شده که بسط داده شده اند یا نشده اند از دو لیست explored مورد نیاز باشد explored استفاده شده است که با توجه به نوع پیاده سازی ممکن است لیست explored مورد نیاز باشد یا نباشد؛ برای مثال در الگوریتم IDS چون گره ها پس از رسیدن به انتهای عمق حذف می شوند نیازی به explored نیست ولی در دو الگوریتم دیگر نیاز است.

توضیح کلی توابع مشترک:

برای ساختن فرزندان هر گره از توابعی استفاده شده است که تقریبا در هر سه نوع پیاده سازی مشابه اند که کارکرد آن ها در زیر بیان می شود :

- isInPath(Node, Table) : این تابع یک حالت از میز و یک گره را می گیرد و بررسی می کند که آیا از مسیر حالت اولیه تا گره و یا در لیست frontier این حالت موجود است یا خیر، اگر بود True و در غیراینصورت False بر می گرداند.
 - اگر لیست **explored** نیز وجود داشت آن را نیز بررسی می کند.
- (canDolt(Node, Action) : این تابع یک عمل که یک string است و یک گره را می گیرد و بررسی می کند که آیا با توجه به وجود موانع، ربات می تواند آن عمل را انجام دهد یا خیر.

- checkButters(Node, Action) : این تابع نیز یک عمل و یک گره را می گیرد و بررسی می کند که با فرض اینکه ربات می تواند عمل را انجام دهد آیا کره ای در آن خانه که ربات قصد رفتن دارد وجود دارد و اگر وجود دارد در همان سمت کره مانعی یا کره ای دیگر وجود نداشته باشد.
- expand(Node) : این تابع با استفاده از توابعی که در بالا گفته شد، یک گره را می گیرد و فرزندان آن را تولید می کند و به لیست frontier اضافه می کند.
- goalTest(Node): این تابع یک گره را می گیرد و بررسی می کند که آیا این گره در حالت هدف است یا خیر.
- write_path(Node, write) : این تابع گره هدف را می گیرد و اعمالی که از حالت اولیه تا رسیدن به آن گره انجام شده را توسط write در فایل خروجی می نویسد.

الگوريتم IDS:

مطابق کد پایین، تابع DFS ، حالت اولیه، write و cutoff برای نوشتن در فایل خروجی را می گیرد و یک گره از حالت اولیه می سازد و به frontier اضافه می کند، سپس طبق الگوریتم از انتهای explored یک گره خارج می کند(برای محاسبه تعداد گره های تولید شده یک متغیر به نام explored تعریف شده که با هر خروج از frontier یک واحد به آن اضافه شود)، goalTest را روی آن انجام می دهد و اگر هدف بود write_path می کند.

این کار تا زمانی ادامه می یابد که یا به هدف برسد یا frontier خالی شود.

تابع IDS، با شروع cutoff از صفر تا عدد کاربر، DFS را اجرا می کند و اگر DFS موفق شود return False می کند و اگر هیچ کدام از DFS ها موفق نشوند در فایل خروجی پیام خطا می نویسد و DFS می کند.

```
def DFS(init: Table, cutoff: int, write):
   global frontier
   global explored
   init_node = Node(copy.deepcopy(init))
   frontier.append(init_node)
   while len(frontier):
       pop = frontier.pop()
       explored += 1
       if goalTest(pop):
           write_path(pop, write)
           write.write("\n" + str(pop.depth) + "\n" + str(pop.depth))
            return True
        if pop.depth < cutoff:</pre>
            expand(pop)
   return False
def IDS(init: Table, max_cutoff: int, write):
   for cutoff in range(0, max_cutoff):
        if DFS(init, cutoff, write):
            return True
   write.write("can't pass the butter")
   return False
```

: Bidirectional BFS الگوريتم

در این الگوریتم علاوه بر لیست frontier ، چون جستجوی گرافی انجام می دهیم از لیست explored نیز explored بنیز استفاده شده است. همچنین چون جستجو دوطرفه است پس از دو لیست frontier و دو لیست استفاده می کنیم.

برای جستجوی مستقیم در این الگوریتم از توابع کلی که در ابتدا توضیح داده شد استفاده می شود اما برای **pExpand** و **pCanDolt** ، **pCheckButters** و به عقب از توابعی دارای کارایی مشابه مانند استفاده شده است که نحوه کارکرد آن ها در زیر بیان می شود :

- pCanDolt(Node, Action) : مانند pCanDolt است با این تفاوت که اگر خانه ای که ربات میخواهد به آن برود علاوه بر موانع، کره هم باشد باز False برمی گرداند.
- **pCheckButters(Node, Action)** : تنها بررسی می کند که آیا در خانه ای که با عمل داده شده ربات جا به جا می شود آیا در خانه ای با عمل مخالف آن کره وجود دارد یا خیر.
- **pExpand(Node)** : از توابع بالا استفاده می کند و فرزندانی که می تواند را تولید می کند. تفاوت این تابع با **expand** معمولی در این است که اگر بخواهیم در جهت معکوس حرکت کنیم هنگام تولید فرزندان،

اولا باید last_action فرزندان را مخالف عملی که گره انجام می دهد قرار دهیم مثلا اگر هنگام تولید فرزند به سمت چپ می رویم last_action فرزند را راست بگذاریم به این معنی که در جهت مستقیم با عمل راست به پدرش می رسد و نه چپ!

دوما اگر در جهت مخالف حرکت گره، کره ای وجود داشت دو حالت برای فرزند پیش می آید یا کره در همان محل بوده و ربات آن را جا به جا نکرده تا به حالت پدر رسیده! یا کره در مکان ربات حالت پدر بوده و ربات حالت فرزند آن را هل داده و جا به جا کرده!

بنابراین برخلاف expand ، در اینجا هر پدر حداکثر 8 فرزند می تواند تولید کند.(کد up در پایین)

- **goalTest()**: در اینجا با صدا زدن تابع، دو لیست **frontier** بررسی می شوند و اگر دو گره دارای حالت یکسان پیدا شد آن را بر می گرداند.
- write_path(Node1, Node2, write) : این تابع دو گره می گیرد و از گره اول تا حالت اولیه و از گره دوم تا حالت هدف می رود و اعمالی که انجام شده به همراه هزینه و عمق هدف را در فایل خروجی می نویسد.

از آنجایی که حالت هدفی که مشخص کرده ایم دقیقا حالت ایده آل نیست و ممکن است از آن عبور کند و اعمال اضافه ای انجام دهد تنها اعمالی را که تا هدف اصلی انجام شده است چاپ می کنیم و بقیه را نادیده می گیریم و در محاسبه هزینه و عمق به حساب نمی آوریم.

• find_goal(Table, robot_place) : برای مشخص کردن هدف از این تابع استفاده می کنیم. ابتدا حالت اولیه را میگیریم و مکان کره ها را برابر مکان اشخاص قرار می دهیم. سپس ورودی robot_place را مکان ربات در حالت هدف قرار می دهیم.

```
def BDirectBFS(init: Table, cutoff: int, robot_place: list):
   global frontier1
   global frontier2
   init_node = Node(copy.deepcopy(init))
   goal = find_goal(init, robot_place)
   goal_node = Node(copy.deepcopy(goal))
   frontier1.append(init_node)
   frontier2.append(goal_node)
       flag, node1, node2 = goalTest()
       if flag:
       if len(frontier1):
           pop1 = frontier1[0]
           depth1 = pop1.depth
           while len(frontier1) and depth1 == pop1.depth:
               frontier1.pop(0)
               explored1.append(pop1)
               if pop1.depth < cutoff:
                   expand(pop1)
               if len(frontier1):
                   pop1 = frontier1[0]
       flag, node1, node2 = goalTest()
       if flag:
            pop2 = frontier2[0]
           depth2 = pop2.depth
            while len(frontier2) and depth2 == pop2.depth:
                frontier2.pop(0)
                explored2.append(pop2)
                if pop2.depth < cutoff:
                    pExpand(pop2)
                if len(frontier2):
                    pop2 = frontier2[0]
```

: BDirectBFS تابع

حالت اولیه، cutoff و مکان ربات در حالت هدف را می گیرد و گره اولیه و گره هدف را با تابع find_goal می سازد و به لیست frontier متناظرشان اضافه می کند.

سپس در هر مرحله ابتدا goalTest انجام می شود سپس از لیست انجام می frontier1 یک سطح کامل به عمق اضافه می کنیم و دوباره goalTest انجام

می دهیم و سپس یک سطح کامل به عمق frontier2 اضافه می کنیم تا زمانی که یا دو لیست گره ای با حالت یکسان پیدا کنند یا لیست ها خالی شود.

```
def Best_BDirectBFS(init: Table, cutoff: int, write):
    global frontier1
                                                                             : Best_BDirectBFS تابع
    global frontier2
   global explored1
   global explored2
   global generate_nodes
   global expanded_nodes
   best_node1 = None
   best_node2 = None
   best_dis = 10000
    for person in init.persons:
        flag, temp1, temp2 = BDirectBFS(init, cutoff, person)
        if flag:
            temp = copy.deepcopy(temp2)
            main_qoal = copy.deepcopy(temp)
            while temp and temp.state == main_goal.state:
                for butter in temp.state.butters:
                    if temp.state.persons.count(butter) == 0:
                         main_qoal = copy.deepcopy(temp.parent)
                         break
                temp = temp.parent
            temp_dis = temp1.depth+temp2.depth-main_goal.depth
            if temp_dis < best_dis:</pre>
                best_node1 = temp1
                best_node2 = temp2
                best_dis = temp_dis
       generate_nodes += len(frontier1)+len(frontier2)+len(explored1)+len(explored2)
       expanded_nodes += len(explored1)+len(explored2)
       frontier1 = []
       frontier2 = []
       explored1 = []
       explored2 = []
   if best_node1 and best_node2:
       write_path(best_node1, best_node2, write)
   write.write("can't pass the butter")
```

طبق مطلبی که بیان شد براساس اینکه مکان ربات در حالت هدفی که می سازیم کنار کدام شخص باشد ممکن است جواب های مختلفی پیدا کنیم و همه جواب ها ایده آل و دارای کوتاه ترین مسیر نیستند.

پس در این تابع به تعداد اشخاص تابع BDirectBFS را صدا می زنیم و جواب دارای کوتاه ترین عمق را به عنوان بهترین مسیر انتخاب می کنیم.

: A* الگوريتم

 \mathbf{f} در این الگوریتم چون گره ها براساس هزینه ها ارزش گذاری می شود برای هر گره یک مقدار \mathbf{g} ، \mathbf{h} و \mathbf{g} که \mathbf{g} حاصل جمع \mathbf{g} و \mathbf{h} است، در نظر گرفته می شود.

مقدار ${\bf g}$ ، حاصل جمع مقدار ${\bf g}$ پدر گره و هزینه خانه ی ربات است و اگر گره پدر نداشت مقدار ${\bf g}$ گره برابر صفر است.

مقدار h، حاصل جمع کمترین فاصله ربات تا یکی از کره ها و مقدار manhattan_distance است که توضیح داده می شود، است.

تابع شهودي براي الگوريتم:

manhattan_distance(Node) این تابع ابتدا تمام جایگشت های کره ها در آرایه شان را به دست می آورد سپس برای هر جایگشت فاصله manhattan_distance تک تک کره ها در آرایه را با عضو متناظر در آرایه اشخاص به دست می آورد و با هم جمع می کند. سپس کمترین مقداری که توسط یکی از جایگشت ها تولید می شود انتخاب می کند و بر می گرداند.

```
def manhattan_distance(node: Node):
    temp_table = copy.deepcopy(node.state)
    perm_butters = list(itertools.permutations(temp_table.butters))
    sum_dis = []
    for perm in perm_butters:
        temp_dis = 0
        for i in range(0, len(perm)):
            temp_dis += abs(perm[i][0]-temp_table.persons[i][0])+abs(perm[i][1]-temp_table.persons[i][1])
        sum_dis.append(temp_dis)
    return min(sum_dis)
```

بررسي قابل قبول بودن h:

- در واقع حداقل هزینه ای که باید انجام شود تا تمام کره ها به اشخاص برسد این است که ابتدا ربات به یک کره برسد برای اینکار حداقل هزینه ای که باید بکند این است که نزدیک ترین کره را انتخاب کند و فاصله ی manhattan_distance را بدون در نظر گرفتن هیچ مانعی! و احتساب هزینه 1 برای همه خانه ها! برود.
- سپس حتما باید فاصله ی بین هر دو کره و شخصی را که انتخاب می کند برود برای اینکار نیز با فرض های بالا کمترین مقدار مسافتی که باید طی کند در تابع manhattan_distance محاسبه می شود.

علاوه بر موارد بالا خیلی از هزینه ها مانند جا به جا شدن برای هل دادن و فاصله ای که بعد از رساندن یک کره به هدف تا کره بعدی باید برود و ... در نظر گرفته نمی شود.

پس جمع دو مقدار قبل حتما از هزینه واقعی که باید متحمل شود کمتر است و \mathbf{h} قابل قبول است.

: min_cost_finder و A_star توابع

برای عملکرد درست الگوریتم برای حالت اولیه یک گره می سازیم و داخل لیست frontier قرار می دهیم، سپس گره ای که دارای f حداقل است توسط تابع min_cost_finder برای expand شدن انتخاب می شود سپس goalTest روی آن اجرا می شود و در صورت هدف نبودن آن گره goalTest می شود. در انتها یا به هدف می رسیم یا لیست frontier خالی می شود که در این صورت پیام خطا در فایل خروجی چاپ می شود.

```
def min_cost_finder():
    global frontier
    global explored
    best = frontier[0]
    for node in frontier:
        if node.f < best.f:</pre>
            best = node
    frontier.remove(best)
    explored.append(best)
    return best
def A_star(init: Table, cutoff: int, write):
    global frontier
    global explored
    init_node = Node(copy.deepcopy(init))
    frontier.append(init_node)
    while len(frontier):
        pop = min_cost_finder()
        if goalTest(pop):
            write_path(pop, write)
            write.write("\n" + str(pop.f) + "\n" + str(pop.depth))
        if pop.depth < cutoff:
            expand(pop)
    write.write("can't pass the butter")
```

مقايسه 3 الگوريتم پياده سازي شده:

چون **test case** شماره سوم دارای پیچیدگی بیشتری نسبت به بقیه موارد است، این مورد برای مقایسه بررسی می شود.

دو الگوریتم **BFS** و BFS دوطرفه هزینه های واقعی را معیار قرار نمی دهند و تمام هزینه ها را 1 فرض می کنند بنابراین مقایسه این 2 با الگوریتم *A که هزینه های واقعی را در نظر می گیرد درست به نظر نمی رسد.

exec time: 8 minutes and 43.07 seconds
#generated_nodes: 158799 , #expanded_nodes: 158786

بازدهي الگوريتم IDS:

exec time: 0 minutes and 3.09 seconds
#generated_nodes: 1688 , #expanded_nodes: 1062

بازدهي الگوريتم BFS دو طرفه :

exec time: 0 minutes and 8.96 seconds #generated_nodes: 1973 , #expanded_nodes: 1244 depth of deepest node: 17 , depth of goal: 16

بازدهي الگوريتم *A:

به دلیل اینکه دو الگوریتم اول عمق هدف و بیشترین عمق یکسانی دارند مقدار آن تنها در خروجی چاپ شده است. ولی الگوریتم *A می تواند تا عمق بیشتری رفته باشد و برگردد و هدف را در عمق کمتری بیابد.

همانطور که مشاهده می شود زمان اجرا و تعداد گره های تولید شده الگوریتم BFS دوطرفه به طور قابل توجهی از الگوریتم IDS کمتر است.

زمان اجرای الگوریتم *A نسبت به BFS بیشتر است و این به دلیل معیار قرار دادن هزینه های واقعی در محاسبات است.

LLULDRRRURDDDLDR 17 16

خروجي الگوريتم *A:

L L U L D R R R R U R D D D 14 14

خروجي دو الگوريتم IDS و BFS دوطرفه:

همانطور كه مشاهده مى شود هر دو الگوريتم IDS و BFS جواب بهينه با عمق 14 را خروجى مى دهند. الگوريتم *A هم جواب بهينه با هزينه 17 را مى دهد ولى با عمق 16.

پیچیدگی زمانی الگوریتم ها:

الگوريتم IDS داراي پيچيدگي $O(b^d)$ كه b بيشترين branching factor و d عمق حالت هدف است.

الگوریتم BFS دوطرفه در حالت ایده آل که مقدار branching factor هر دوطرف یکی باشد دارای پیچیدگی $O(b^{d/2})$ است. مثلا در مسئله این پروژه b یک طرف b و طرف دیگر b بود.

الگوریتم A^* براساس تابع شهودی که انتخاب می کنیم دارای پیچیدگی های مختلفی می تواند باشد.